

gentagelse af den voldelige adfærd, og derfor er det nødvendigt at inddrage andre midler, det er nødvendigt at fokusere på forebyggelse.

Det foreliggende beslutningsforslag fokuserer også på forebyggelse, da der ikke blot skal tilbydes behandling til ofrene, men også til udøveren, og det er jo udøveren, der er problemets rod, og som der står i Vandrehallen: Skal ukrudt luges, så glem ej roden.

Vi er altså overvejende positive over for det her beslutningsforslag, men vi vil gerne have større klarhed over, hvordan man kan få det finansieret.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Ida Jørgensen.

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke Kristendemokraterne for at have fremsat forslaget, som vi varmt støtter.

Det var jo sådan, da vi diskuterede loven om bortvisning, som flere andre også har været inde på i debatten, at det var klart, både fra Strafferechtsplejeudvalget, fra kvindekrisecentre, fra alle de mange, der arbejder med området, og som også mange af os, der diskuterede det, gjorde opmærksom på, at det ikke er nok at bortvise manden; det hjælper lige i det konkrete øjeblik, man gør det, men derefter er der et stort behov for opfølgning, og det er lige præcis det, som det her forslag peger på. De eksperter, der sidder med problemet til daglig, sagde, at det er på de her punkter, vi skal sætte ind.

Det er utrolig vigtigt, at vi sikrer, at der er hjælp til kvinden og til børnene. Det nytter jo ikke noget, at politiet kommer og henter manden, så sidder kvinden og børnene derhjemme, og så sker der ikke mere. Det bliver helt absurd, når socialministeren så henviser til, at børnene kan få hjælp på krisecenteret. Meningen er jo netop, at de skal kunne blive i hjemmet og ikke skal tage på krisecenter, og derfor er det vigtigt, at der med det samme er nogle fagligt kvalificerede, der kan rykke ud og hjælpe i hjemmet, kan hjælpe med, hvad der er af muligheder, og hvad der er af tilbud, for at børnene kan komme til at snakke om, hvad det egentlig er, der er foregået, for deres mor vil typisk have sin egen krise, og børnene har behov for at snakke med en voksen, som ikke er involveret i det.

Alt det har ministeren åbenbart ikke rigtig opdaget, medmindre ministeren mener, at bør-

nene skal flyttes på krisecenter, og det tror jeg trods alt ikke lå i ministerens svar.

Vi risikerer altså også i forhold til den mand, der bliver bortvist, at det kan gå helt galt, hvis han, som ministeren siger, bare skal på herberg, og så skal der ikke ske andet. Så er det fint nok, at der bliver nogle projekter, behandlingstilbud osv., men nogle skal jo gå ind og snakke med den mand og tage sig af, at han kommer i kontakt med de behandlingstilbud, og det vil trods alt være noget nemmere, hvis der er nogle botilbud, som man kan henvise ham til, hvor der er noget kvalificeret personale, der kan tage sig af at få snakket med ham og finde ud af, hvad det lige er for et behandlingstilbud, han har brug for, hvad man kan gøre, for at det ikke kommer til at ske igen, og derefter på lidt længere sigt kan undersøge, om der er mulighed for, at familien kan finde sammen igen, eller hvad der skal ske. Men der er altså brug for nogle, der kan gå ind med kvalificeret hjælp med det samme, og det er socialforvaltningerne i kommunerne altså ikke gearet til. Der skal speciel hjælp til, som der også bliver peget på her.

Kl. 12.15

Når vi gerne vil have fokus på at forebygge vold, er det også vigtigt, at vi tager os af børnene, for vi ved, at en del af dem, der udøver vold, selv har oplevet at være i et voldeligt hjem. Det gør det ekstra vigtigt, at vi tager os af børnene og prøver at snakke igennem med dem, hvad der er foregået, prøver at fortælle dem om, hvordan man kan løse konflikter på andre måder, prøver at sikre, at de derefter får en god og tryk barndom.

Så har hr. Per Dalgaard prøvet at rejse debat om det, der står om, at det skal være obligatorisk at give behandlingstilbud. Jeg tror, hr. Per Dalgaard ikke helt har været i stand til at læse det, der står, eller har misforstået det, for det, der står i forslaget fra Kristendemokraterne, er jo, at det skal være obligatorisk, at folk får et tilbud, når de bliver bortvist, men det er jo ikke det samme som, at man dømmer dem til et tilbud. Man kan ikke dømme folk i det øjeblik, de bliver bortvist, for da er der endnu ikke en dom for, at de har begået noget strafbart.

Vi mener, det er vigtigt, at det er obligatorisk, og at der er behandlingstilbud til alle, og det burde regeringen sikre. Det er, som det også er fremgået af debatten, ret absurd, at vi har en situation i de her år, hvor vi har en regering, der med støtte fra Dansk Folkeparti hæver straffene den ene gang efter den anden, fordi den siger, at